

Afscheid Paul

Voor we Zout gaan afsluiten met het Zoutlied wil ik eerst nog even aandacht voor een bijzonder afscheid. Dat afscheid nemen we met pijn in het hart van een van de Zoutmakers van het eerste uur. Het eerste uur betekent dat hij een staat van dienst heeft van bijna 18 jaar. Een stille kracht op de achtergrond een organisatietalent pur sang. Waar anderen een vuistdik draaiboek nodig hebben voor de organisatie van een politiek cafe, gaat het bij hem op een half A4tje. Een persoon die maar een half woord nodig heeft om zijn werk te doen en anderen hun werk te laten doen. We weten al ongeveer 4 jaar dat hij een slopende ziekte bij zich draagt, maar daar was zelden wat van te merken. Voor velen is het onvoorstelbaar waar hij de energie en het optimisme vandaan heeft gehaald. Zeker ook na de dood van zijn vrouw, die ook een trouwe medewerker van Zout was. Geen doemdenken, altijd optimistisch onder het motto: je kunt beter een kaars opsteken dan klagen over de duisternis. Hij heeft Zout in goede financiële banen geleid en zich uitstekend gekweten van zijn taken op het gebied van pers en publiciteit. Afgelopen week gaf hij te kennen dat de energie op is en gevraagd of wij zijn taken willen overnemen. Paul heeft aangegeven dat hij vandaag nog 10 minuten in ons midden wil zijn om afscheid te nemen. Dat doen we met volle overgave, omdat wij, het Zoutpubliek en Oss hem enorm veel dank verschuldigd zijn. Dames en heren mag ik een daverend applaus voor Paul Peters.